

skrække nogen. Jeg synes nok, at en Husmand skal have Lov til at tjene lidt ved Siden af. Dernæst talte den ærede foregaaende Taler om Tillægslaandet, og han mente, at naar en Mand vilde købe et Stykke Jord for at lægge det til sin Ejendom, saa vilde Sælgeren udnytte denne Situation; han vilde ikke sælge Jorden til dens virkelige Værdi, idet den ærede Taler mente, at den virkelige Værdi var Jordskyldsværdien, den Jordskyldsværdi, som vedkommende maaske selv har ansat Jorden til paa sit Ejendomsskyldsskema. Men det ærede Medlem ved jo dog, at Jordskyldsværdien ikke behøver at være den virkelige Jordværdi. Vi ved alle, hvorledes Jordskylden ansættes; den skal ansættes til, hvad Jorden vilde koste som hørende til almindelig Bondejord i middelgod Kultur; Jordskylden behøver altsaa ikke at være den virkelige Værdi. Og naar den ærede Taler siger, at Manden maaske vil komme til at betale en Overpris, saa er det nok muligt, før saa vidt som han maaske kommer til at betale en Pris, der er højere end Jordskyldsværdien, men denne Pris behøver slet ikke at ligge over Jordens virkelige Værdi. Naar den ærede Ordfører for Socialdemokraterne vilde, at man skulde have Lov til at ekspropriere Jorden efter Jordskyldsværdien, saa er det en Tanke, som vi fra vor Side slet ikke kan slutte os til.

Der er kommet et Ord ind i Lovforslaget, som jeg ikke rigtig synes om, og jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorfor man har sat det Ord ind, nemlig Ordet „Jordkøbslaandet“; det staar baade i § 4, i § 5 og i § 9. Hvorfor skal „Jordkøbslaandet“ sættes ind i Stedet for Købesummen for Jorden? Der staar, at Jordkøbslaandet ikke maa overstige Købesummen for Jorden. Ja, men det har da vel heller aldrig være Mening, at det Laan, man faar til Købet, skulde kunne overstige Købesummen for Jorden. Man kan laane det, Jorden koster, man kan ikke laane mere. Hvorfor sætter man „Jordkøbslaandet“ ind? Jeg synes, at det er et i høj Grad underligt Ord at sætte ind i Stedet for at skrive, at Købesummen for Jorden kan man laane. Jeg vil gerne høre af den højtærede Landbrugsminister, hvorfor man har sat det Ord ind i Stedet for at bruge det gamle Udtryk: Købesummen for Jorden.

Jeg kan ligesom de foregaaende Talere hilse Lovforslaget med Tilfredshed og anbefale det til hurtigt og velvillig Behand-

ling. Jeg ønsker ikke at stille Ændringsforslag til Lovforslaget; jeg mener, at vi maa tage det, som det er, især da nu Folketinget enstemmigt har vedtaget det.

Hans Nielsen: Af den Betænkning, som Folketingsudvalget har afgivet om dette Lovforslag, ses det, at der har været Betæneligheder ved at gaa til denne stærke Nedsættelse af Bevillingen til Oprettelse af Husmandsbrug, og man har fra mit Partis Side henstillet til den højtærede Landbrugsminister at skaffe nogle Penge til Raadighed af Jordfondens Midler til Opkøb af Jord til Udstykning i Henhold til denne Lov. Saa vidt jeg har set af Forhandlingerne i Folketinget, har den højtærede Minister givet sit Samtykke til, at dette kan ske; og det hjælper jo noget med Hensyn til Betænelighederne ved den store Nedsættelse, ogsaa for mit Vedkommende, idet ogsaa jeg har haft mine Betæneligheder ved at gaa til en saadan Nedsættelse af de Midler, der skulde staa til Raadighed til Oprettelse af Husmandsbrug. Men naar de 3 Millioner, som der er Tale om at skaffe ad anden Vej, kunde bringes til Veje, saa synes jeg, at man kan ændre sine Tanker i denne Henseende og gaa ind paa Lovforslagets Bestemmelser.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde de forskellige Forbedringer. Jeg mener, at de Ændringer, der er foretaget i den gældende Lov, er Forbedringer, og jeg synes, det er gavnligt, at der i Lovforslagets § 3 er indført en Bestemmelse, hvorefter de Jordbrug, der bliver oprettet i Henhold til denne Lov, kan blive saa store, at en Familie kan faa Arbejde og Ernæring paa sit eget Brug. Det har saa stor Betydning, at de er i Stand til at faa deres Arbejdsevne udnyttet hjemme paa deres eget Brug, at man maa hilse det med Tilfredshed, hvis dette kunde lykkes; og det er i mange Tilfælde lykkedes i de Brug, der er oprettet i de senere Aar. Deri ligger efter min Mening et stort Fremskridt, thi der er jo mange Steder ude i Bondelandet, hvor der er grumme lidt Brug for midlertidig Hjælp. Jeg mener ogsaa, at Oprettelsen af Statshusmandsbrug har haft sin store Betydning overfor den stadig standende Arbejdsløshed her i Landet, og kunde vi faa vort Samfund indrettet saaledes, at vi ad Aare blev i Stand til at give den Ungdom, som vokser op i Bondelandet, Plads til Erhverv ved Landbruget, saa tror jeg, der var stor Vinding derved. Det er en Bestræbelse, som hele Rigsdagen sikkert er enig i vilde være gavnlig, hvis